

[дельта те]

Вестник на ЕГ"Пловдив" и четвъртото измерение.

брой 0

цена 0,30 лв

декември 2000

Честити Очакваме
 фирмени вашияте

Знаци! материали и
предложения
по темата. Скоро. >>6

haki sac или
ХЕКът

мания на една кука. Питай
баба си... >>3

Дефлорацията
на
средностати-
стическая

Българка. No comment. Док ще ти обясни. >>4

Автор :: Богдан

Ваканцията. Странно, но
май на никой не му пuka.

"Сакън, да ни са мина" изглежда е девизът не
само на българския ученик, но и учител, политик
и основно - просветен министър. >>2

Читателю,

Малка група от такива като вас се хвани на работа.
Резултатът беше ... ВЕСТНИК.
Да правиш вестник, никак не е лесно, особено ако е вестник
за тинейджъри. А защо? Може би защото аудиторията,
която ще го чете е съставена от самите нас. Дали ще се
хареса, дали ще бъде приет безрезервно - това са
въпросите, които ни вълнуват постоянно.
Какво да очаквате от нас? Всичко!!! Ние сме ученици - също
като вас. Проблемите, които ви вълнуват, са и наши
проблеми. Омръзнаха ни сухите теории на другите
вестници за това, как младото поколение ще разрушава
света. Ето ни нас - младите - стремящи се да направят
нещо хубаво, интересно и полезно. Ще се стараем да
бъдем самите себе си, а не повторение на някой друг
младежки вестник.

Защо точно [депла те]? Δt е интервал от време, а времето е
критерий за всяка промяна. Благодарение на промяната
тези страници не са бели. Депла Те, защото Те сме Ние и
Вие - тези, които се променят. [депла те] ... абе имаш ли по -
добра идея?

Четиво за праведни
кандидат -
еврочленове. >>5

10x to: г-н Караминев, speed_, Нели Костадинова, hit.bg, Бонка и
всички, които ни изтърпяха/ помогнаха.

<http://deltate.hit.bg> е он-
лайн варианта на настоящото
издание, който не претендира нито за
профессионален дизайн, нито пък за
липса на невалидни връзки. Ълдентва
се малко по често от веднъж на
месец.

deltate@abv.bg е мейла ни, на
който все още не сме получили
кърково писмо. (Лошо, много лошо...)
Така че, ако си ученик на ЕГ-то и това
не те прави най-щастливия ученик на
света (а може би да?!?) ПРАЩАЙ!
Каквото и да е, стига да става за
четене. (бел. ред. Не си падаме по
розови романчета)

Несъздната ученическа мечта остана зимната ваканция от 25 декември до 1 февруари-такава, каквато я помечта първи министърът на финансите Муравей

“САКЪН ДА НИ СА МИНА”

Автор :: Минков

Радев преди няколко седмици.

На извънредно заседание екипът на просветния министър проф. Димитър Димитров реши ваканцията да бъде удължена само с една седмица т.е. от 21 декември до 14 януари. По програма тя бе до 7 януари и това ще даде шанс на министрите да ни орежат междусрочната ваканция, която е от 3 до 6 февруари или пък най-вероятно пролетната, която по график е от 31 март до 16 април.

Един от главните аргументи на експертите от МОН за покъсата ни ваканция е, че повечето почивни дни около Коледа и Нова Година щели да затруднят учебния процес, защото учениците лесно забравяли усвоените уроци.

Но надали някой се замисля върху върху въпроса: "Ние-учениците ли сме виновни или пък учителите?" Не!

Просто системата ни е такава. Главите ни са постоянно тъпчени с информация, в повечето случаи безполезна, която се складира в най-затънтените рафтове на библиотеката, наречена ученически мозък.

И след това пак ние страдаме, защото ваканцията ни е къса, понеже бързо си забравяме уроците. Защо винаги ние сме потърпевшите?

да научат нещо ново, нещо, което ще им потрябва занапред, нещо полезно и интересно. Затова там часовете са забавни. А в българското училище можеш

“САКЪН ДА НИ СА

Несъздната ученическа мечта остана ваканцията от 25 декември до 1 февруари

Изненадите на просветното министерство, обаче не спират до тук. Друга тяхна гениална идея е следващата учебна година да започне на 01.09.2001. Те мотивират това свое предложение с факта, че "при нас учебната година продължава 8 месеца, а в повечето европейски страни е 10 месеца." Имат ли основание експертите да правят такава аналогия? Замислят ли се поне малко върху недостатъците на образователната система в България? Питат ли се те, колко често учениците тук се събуждат и отиват на даскало уплашени, че ще правят контролна по математика, че ще ги изпитват по физика или история и... какво изобщо ще се случи? Подложени сме на всекидневен стрес. И до какво довеждат 12 години всекидневен стрес, глава, пълна с безполезни "глупости", високо кръвно налягане, депресия и осезаеми следи от недостатъчен сън??? И в повечето европейски страни ли е така?

Там учениците се събуждат и отиват на училище с целта

да "спиш" 40 минути или изобщо да не влизаш в кабинета, защото знаеш, че няма проблем да си "назубкаш" урока от учебника. Но това изисква време и усилия. Никой не мисли къде и как да спортува, а за това как след като си научи ще излезе с приятели, за да си пийне малко и да изпуши някой друг фас. Образователната система в България ражда алкохолици и наркомани, а не музиката или нещо друго, както си мислят повечето хора.

Надали някой се е замислял какви качества формира у нас родното училище-ние свикваме да преписваме и "кръшкаме". "Сакън да ни са мина!" е девизът на българския ученик. Всеки се старае да прекара другия и така постепено се формира нашия, българския манталитет. А дали той ще се измени със задължителните матури, тестовете и удължената учебна година...

От скоро върху всяко неоплюто, заравнено и добре осветено място можете да видите странно изглеждаща групичка, която подривта едно (а може и повече) още по-странно изглеждащо топче. Вече се досещате, че става въпрос за хек - играта, която с небивали темпове превзе сърцата, краката и малкото останало свободно време на Алтернативната Българска Младеж.

името

Хек. Да, ама не! Всъщност играта се казва haki sac, и за да го разбера трябваше да обясня подробно на една австралийка как се играе. Добре, че човечеството е измислило chat-a.

необходими уреди и материали

Хек, естествено. Представлява плетено (на една кука) кълбо, с големината на тенис-топка или по-малко. Пълни се с пластмасови топчета, но при липса на такива можеш да

използваш леща, ориз, грах или други бобови/зърнени култури. Що се отнася до точните размери, маса, запълнен обем и т.н. няма едно мнение. Всичко е въпрос на лични предпочтения. Най-важно, обаче е хека да бъде здрав и мек. В противен случай няма

haki sac

Автор :: Кико

да издържи дълго или ще бъде гаден за игра.

Удобни обувки. Ако носиш нещо подобно на кокили - откажи се. Обувките трябва да са ниски, за да можеш да го вдигаш (хе-хе, ама че мръсно подъзнание имаш!) лесно от земята. Най -

било да имаш добра координация и бързи рефлекси.

Други тела, макар, че не са задължителни. Най - добри резултати се постигат с 3-4 человека.

правилата

Ами всеки си играе както знае. И все пак:

- 1.Не плюй в кръга!
- 2.Никога не казвай "Извинявай"!

Когато всеки от кръга ритне поне веднъж хек-а отбелязвате 1 хек (В тая игра май други термини няма). Целта е да направите най-много хекове без горкото топче да пада на земята. По лесно е отколкото изглежда.

какво чакаш?

След всичките хубави думи които (надявам се) си прочел, няма начин да не си се зарибил. Не ти трябват кой-знае колко неща, можеш да играеш почти навсякъде, а и е твърде вероятно да се сдобиеш с нови приятели. Направи един експеримент:

започни да си подриваш хек сам на главната. Гарантирам ти, че до 5 min вече ще се е заформил внушителен кръг. А както знаеш, играта на хек не е единственото нещо, което подредени в кръг хора могат да правят заедно. Е, още ли се колебаеш?!?

подходящи са кецовете, макар и не всички. Тук нещата също опират до вкус - експериментирай!

Терен. Всяка горе-долу равна повърхност става, стига да не е мокра или твърде мръсна. Сам си отговори защо.

Тяло. Твоето. Хубаво би

Бърз поглед върху дизайна на анатомичните органи на мъжа и жената ни довежда

Дефлорацията

до мисълта, че Творецът е един голям веселяк. Хубаво е измислилекса за продължението и развлечението на човешкия род, но когато е сътворил химена си е направил една доста кофти шега. Единственият

извод е, че отгоре ни гледа един съдист без никакво чувство за естетика, който се опитва да усложнява и без това нелекия ни живот. Както се казва в началото винаги е трудно, ама Господ се е олял.

Хименът е известен в обществото с много псевдоними. Не знам как са го наричали първобитните хора, но сигурно мъжът е казвал: "уха - буха, ау мъка", та чак и до днес, когато все още продължаваме да се мъчим.

Редица статистики показват, че дефлорацията си остава една от главните амбиции на мъжа. Целомъдрнето е измислено от някой, който много е искал да се прави на уж - моралист и с този обиден термин да унижава жените. А европейците са шампиони в категория "Глупост". Първобитните єдва ли са имали такива проблеми и са се оправяли доста по - лесно и не са си напрягали и без това недоразвития мозък с такива обществени глупости.

Средностатистическата българка (СБ) се влияе от общественото мнение и то много. То ѝ казва как ще

протече нейната "перфорация" и послушната като агънце СБ смиreno навежда глава под натиска на цунамито - обществена нравственост, която е извираща се горгона, изменяща се постоянно според както случая й изнася. Какъв е изводът? В своите мечти СБ се

атлети ще извършва това **** (текстът е от вас) дело и ще ви *****.

В тази малка страна девственици (ах, колко ужасно звучи) не могат да встъпят в брак.

Та как най-накрая протича дефлорацията или смешно нареченото обезчестяване на СБ. Тъмна стая. Никакъв

средностатистическата

изживява като Месалина или Вавилонската блудница, но всъщност доста я е страх да чуе тези смешни сравнения от нечия чужда уста. В ерата на бързо развиваща се порноиндустрия хората все още говорят, а и някъде спазват Викториянския

Българка

модел на целомъдрие. Само да отбележа, баба Виктория е била една доста грозно грозило, с хайдушки мустачки и облечена в дантела. "Ах каква мечта". Хора като водещия на "Радиопирати" - Мартин Карбовски говорят "гордо" за това, но всъщност само си правят шоуто с нещастната българска девойка. А трябва да се каже, че тази им горещо обсъждана физическа вроденост не означава нищо. Тя не е критерий или добродетел за каквото и да било. Ще ви прозвучи малко вулгарно, ако ви кажа "Отървете се" от нея, за да не си бълскате главата с излишни въпроси като мен. Има много варианти и един от тях е Гуамският. Специална групичка обучени полови

звук. Две потни тела се приближават едно към друго с изтормозени души. Някои се хвърлят като бикове, други пристъпват плахо, а трети направо се изпаряват от страх. Но българската девойка няма къде да отиде и просто лежи неподвижно в леглото, стараейки се да мисли за всичко друго, но не и за това, което страва в момента. Приглушени стонове, прошепнати думи и ненадейно се чува спонтанен писък. Хунът е прободен от римския легионер. Японците имат своето знаме, а българската девойка изпълнена и нападната от дъга от различни чувства спойно си казва: "И това се свърши". Но дълбоко в нея пълзи и се прокрадва едно съмнение: "Правилно ли беше?" Сами виждате, прекрасни български девойки, жени и дами "свят широк, хора и обича всянакви". Вие сами ще решите каква ще бъде вашата дефлорация, вашия подход и отношение към нея, кога и как и дали изобщо ще я има, но моля ви все пак и ние сме хора, колкото и нетактични да сме.

С обич,
средностатистическият BG мъж

Четиво за праведни кандидат- еврочленове:

Автор :: Катя

О, неразумни българино,
възрадвай се и възпей чрез похвално слово пресветите
златоусти Великомъченици министрите на външните
работи от ЕС, които те дариха със своеето доверие и
благодат, и с вярата си, и ти протегнаха ръка да влезеш в
дома им (б.а. ЕС) като най-пръв гост.

Облажи ги с медено слово и некла се чуе гласът ти чак до
Атлантическия океан, та да разберат те,
великомъчениците, че ги почиташ заради живителната сила,
която са ти вдъхнали с изваждането от черния визов списък
"Шенген".

Викни и запей, о, неразумний, със силен и ясен глас, та да
достигне грешната ти песен до златните уши на ония, що
те даряват с благодат.

Пей и ти, просперираща българска Младеж, и се покланяй до
земи, че пресветите люде ти спестяват унизителното
висене с дни и седмици пред чуждите посолства.

И целувай ръка, и благодари за това, че след само 10-15
години ще бъдеш допусната да влезеш там, дето триеш
праговете от много пълни луни.

И спазвай, ти, непросветлени човече, законите на светата
Европейска институция, та да те дари и тя щедро и богато, според
това, що тя е решила.

Не кради (б.а. не работи на черно)!

Не лъжи!

Обичай се, за да те обича и Европейският съюз!

Помигни си сам, за да ти помогне и той.

И прости му грешките, както той ще ти прощаща твоите
защото томува е славата, честта и тъй желаната
евроблагодат - сега и във всички векове. Амин.

С нетърпение очакваме препоръки и мнения на: deltate@abv.bg

More info: Иван Минков - 10и* / Кирил - 10е* / Богдан - 10д* / Катя - 11б / Ива - 10д* /

Християн - 10и* / Емил - 10и* / Жоро - 11б (Жоро, сори че си на последно място, ама
друг път да не се разболяваш!)

Честити фирмени Знаци!

Автор :: Богдан

На 27. 11. 2000г. учителското ръководство обяви своето решение за събирането на 3. 95 лв. за вратовръзки и шалчета. Наредбата бе повече от категорична и гордо провъзгласяваше, че ЕГ "Пловдив" ще е първото училище с фирмен знак в България, но защо ние не сме акционери в тази фирма, а просто бяхме уведомени за взетото решение без наше участие. Но не това бе най - важното. Всичко бе прекалено хубаво, за да е истина. Защо уж - предложението на 11 клас накрая се оказа шефска идея. Този диктаторски ход породи доста съмнения и доведе до спънки в осъществявянето на идеята. Но все пак лелеяната от дълго шефска мечта продължи своя успешен

полет. Но това не е всичко ... Предложението на 11ти клас важашо само за тях бе "наложено" на всички ученици. Но нека се върнем към самото начало, когато ние, учениците бяхме игнорирани като съществен фактор и топката бе прехвърлена на по-високо ниво - към родителите ни. Така,

по - малко горди, че сме ученици на тази гимназия. И все пак имаме право на личен избор, което ни бе непочтенно отнето. Директорът категорично заяви, че осъществяването на тази му мечта се е превърнала в негова фикс - идея и провала и би го разочаровало дълбоко. Спокойно, г-н Директор, ние ще ви помогнем, но следващият път бъдете честен с нас.

Така "почти" завърши тази

Някога, някъде на запад в една малка алпийска страна наречена Швейцария била приета Женевската конвенция за правата на детето, а в още по - древни времена били приети закони за правото на личен избор и свобода на словото. Но много пъсък изтекъл от тогава и хората забравили тези закони...

започнал с благородната идея да възстанови старата слава на училището, нашият Директор унишожи всякакво уважение към училищния екип. Подготвителните класове моментално прегърнаха идеята, даже бяха готови (и все още са) да носят униформи. Но това, че ние не сме напълно съгласни с предложението, не ни прави

училищна идилия, но под капака всеоще продължават да клокочат нашите будни умове и хладният полъх откъм директорското ръководство не ще спре нашия огън. Ако някога някъде случайно видите рейвър/ка с вратовръзка или шалче, не се учудвайте. Той/тя са горди ученици на ЕГ"Пловдив".